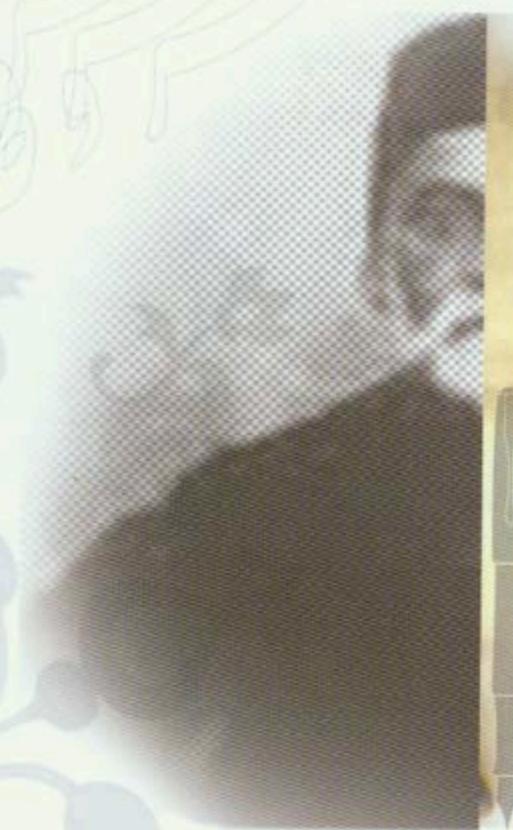

چکده معالات

پنجیں سماں مسروطہ پر وہی

مشروطه‌خواهی و روشنفکری در ایران

دبيرخانه دائمي مشروطه پژوهش

معاونت فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

چاہیدہ معالات

چھمن بیانیں سرروطہ پڑوی

مرداد ۸۹

۱۴۱۳

مسنودہ خواهی و روشنفکری دریبان

محل: نازار سلسلہ شوریہ مذکوہ از اسلام وادی شیراز

بیات، کاوه / حکمت شیرازی، نگاهی به شکل‌گیری نسل دوم روشنفکری نهضت	۱۶	مشروطه
جانسیز، احمد / آینه‌های رو به رو در مشروطه ایرانی و مشروطه عثمانی	۱۸	
حاجی آقایی، لیلا و عباسی، خیام / اندیشه‌های سیاسی - اجتماعی روشنفکران		
عصر مشروطه	۱۹	
حسنی، محمد رضا / ستیزش‌ها و سازش‌های مدرنیته با سنت و دین در ایران	۲۱	معاصر
حقیقی، علی محمد و حقیقی، عدالت / ظهور مشروطه‌خواهی و زمینه‌های داخلی		
ایران عصر قاجاریه	۲۳	
خداشناس، حسین / عصر مشروطه و ظهور روشنفکران ادبی مدرن (ابوالقاسم عارف	۲۵	قزوینی
خلیلی، محسن / مشروطه خواهی در سرگذشت حاجی بابای اصفهانی و سیاحت‌نامه		
ابراهیم بیگ	۲۶	
دشتکی نیا، فرهاد و موسوی، میرصادم / آثار کلاسیک تأثیرگذار در هندسه فکری		
روشنفکران ایرانی	۲۸	
دلاوری، ابوالفضل / اقتران‌های تاریخی و تأثیر نوآندیشی در ایران ملاحظاتی درباره		
سرشست جریان روشنفکری در عصر مشروطه	۳۰	
دیلمی معزی، امین / مطالعه مقایسه‌ای اختلافات نظری غربگرایان و روحانیون		
در جنبش مشروطه ایران	۳۲	
رفیع، حسین / بررسی پارادوکسیکالیته ماهیت پارادایمی روشنفکری (در گفتمان		
مشروطه‌خواهی ایرانیان)	۳۳	

پرداخته و از آن انتقاد می نموده اند، در حقیقت، به آشکارسازی مطلوب های ذهنی خود، که آن را نزد دیگران می یافته اند، دست می زده اند. نگارنده، با تحلیل متن دو داستان / تاریخ (سرگذشت حاجی بابا و سیاحت‌نامه ابراهیم بیگ)، به بازشناسی نشانگان زوال "خود" / برآمدن "دیگری" پرداخته است.

وازگان کلیدی: مشروطه شناسی ، بازشناسی خود ، بازشناسی دیگری ، انتقاد اجتماعی ، سرگذشت حاجی بابای اصفهانی ، سیاحت‌نامه ابراهیم بیگ.

چکیده:

هنگامی که از هویت به عنوان فرآیند سخن می گوییم، در حقیقت، از استمرار پدیده های تاریخی شده ای سخن به میان آورده ایم که یک فرد، گروه، قوم یا ملت، در مقام پاسخ به پرسش هایی که از او درباره گذشته اش پرسیده اند، بر می آید. پرسش هایی مانند کیستی، کجا بی، چیستی، و چیزی داشتم، همگی، نشانگر شناسایی شخص های واقعه موجود و بازشناسایی تمایز های تاریخی موجود، است که بر اثربویی از مفهوم ها و کردارهایی استوار می گردد که "خود" را در برابر "دیگر"، شکل می دهد. هنگامی که بخواهیم از خلال برخی متن های ایران شناسانه، به باز شناسی ریشه های انحطاط سلسله فاجاریه، نظر بیفکنیم، بی گمان، سرگذشت ها / میاحت نامه ها، پیش چشم خواننده پژوهشگر، جلوه گری می کنند. جیمز موریه در سرگذشت حاجی بابای اصفهانی، نگاهی متقدانه یشه خود ساخته است تا فسادهای گوناگون در جامعه ایرانی روزگار فاجار را پیش چشم خواننده بیاورد. سیاحت‌نامه ابراهیم بیگ، انتقاد همه جانبه ای است بر حیات جامعه ایرانی. زین العابدین مراغه ای، از کهنه عادات های گذشته، روی بر تافقه، و به ارزش های جدید روی آورده است. نگارنده، بر این باور است که کندوکاو در ویژگی های فرهنگی "خود"، به طرزی عقلاتی همراه می شود با بر ملاسازی ویژگی های "دیگری".

بنابراین، می توان با تحلیل متن های مکتوب همپیوند با یک روزگار تاریخی، به این دستاوردها دست یافت که نگارنده اکثر آثار تاریخی شده، به طرزی نهانی، هنگامی که به توصیف کاراکتر خود می